

Отъ Туръ той попържа като истински драгунъ и вика колко му сили дър-

жатъ: „Пусто опустѣло! Майка му стара! По дяволитѣ!“

*
**

Следъ едно великолепно пътуване и следъ като е видѣлъ доста градове, Зеленъ-Зеленъ пристига въ Нантъ. Една пратеница отъ обителъта го чака на пристанището; папагалътъ я познава веднага по голѣмата ѝ забрадка. Той е недоволенъ, че напуска своитѣ приятели, драгунитѣ, които го тъпчеха съ сладкиши. Той не иска да отиде въ обителъта, той вика и се дърпа. Но лодкарътъ го предава на инокинята. На поздрава, който тя му отправя, той отговаря: „По дяволитѣ!“ Драгунитѣ се пукаатъ отъ смѣхъ, но не задържатъ своя младъ новобранецъ, който напраздно ги вика да го освободятъ. Децата подъ каменния сводъ предъ старата улица гледатъ съ възторгъ хубавия Зеленъ Зеленъ.

*
**

Камбанитѣ на обителъта въ Нантъ известяватъ, че пристига Зеленъ-Зеленъ.

Инокинитѣ и пансионеркитѣ сж се събрали да посрещнатъ своя гостъ. Изваждатъ го отъ клетката и го слагатъ на прѣта.

Юнакътъ прави въ началото добро впечатление съ своята миловидностъ, съ

